

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2016-09-15
Besvaras senast
2016-09-21 kl. 12.00

Till statsrådet Isabella Lövin (MP)

2016/17:10 Rättsläget för bistånd som vidareförmedlas genom organisationer

Inom Sveriges internationella bistånd pågår sedan 2006 ett omfattande arbete med att förtydliga styrdokument, regleringar och arbetsprocesser. Alliansregeringen slog fast en biståndspolitisk plattform 2014. Den nuvarande regeringen är i färd med att reformera plattformen till ett ”policyramverk för biståndet”. Gemensamt för riksdagens demokratiska partier är åsikten att biståndspolitiken, liksom annan offentlig verksamhet, ska vara tydligt målstyrd och genomförd i enlighet med god förvaltningssed.

Det råder osäkerhet om rättsläget, i förhållande till regeringsformen, för de delar av biståndet som vidareförmedlas genom organisationer som inte är svenska myndigheter. Biståndets stödformer har inte prövats mot begreppen förvaltningsuppgift och myndighetsutövning. Särskilt osäkert är rättsläget för de delar av biståndet som vidareförmedlas av svenska civilsamhällesorganisationer (CSO:er).

Med begreppet myndighetsutövning avses förvaltningsrättsliga befogenheter som ger myndigheter rätt att i förhållande till enskilda bestämma om förmån. I det svenska CSO-biståndet finns sedvanan att organisationer som har ramavtal med Sida själva fattar beslut om vilka organisationer och verksamheter som ska vara förmånstagare i svenskt bistånd. Sida gjorde, på UD:s anmodan, en egen översikt av rättsläget 2013 (Sida-pm:et *Underlag till UD för utredningen om överlämnande av uppgifter av förvaltningskaraktär inom Sidas utvecklingsarbete* från den 13 december 2013, ärendenr 13/001715). Sida menar att det råder otydlighet kring vilka delar av Sidas verksamhet som utgör förvaltningsuppgifter i regeringsformens mening och att avsaknaden av en tydlig författningsreglering bidrar till att skapa osäkerhet vid genomförande av verksamhet och utveckling av nya samarbetsformer.

Detta handlar om regeringsformen. Eftersom det anges just i regeringsformen att förvaltningsuppgift inte får delegeras finns det också goda och genomtänkta skäl för detta. Intentionen bakom att låta förvaltningen och ingen annan ägna sig åt förvaltningsuppgifter är tydlig, och regeringsformen stipulerar också att om delegering ska ske krävs det lagstöd.

För att man ska kunna ta ansvarsutkrävande och effektiv hushållning med skattemedel inom Sveriges internationella bistånd på allvar krävs att regeringen

antingen säkerställer lagstöd för att bistånd vidareförmedlas till tredje part eller att man upphör med lagstridig verksamhet.

Jag vill mot bakgrund av ovanstående ställa följande fråga:

När avser statsrådet att utredningen av rättsläget för bistånd som vidareförmedlas genom organisationer som inte är svenska myndigheter ska vara färdigställd?

.....

Birgitta Ohlsson (L)

Överlämnas enligt uppdrag

Lisa Gunnfors